

żądać będzie sporządzenia protokołu dodatkowego, zawierającego stwierdzenie stanu jego kasy osobistej, stanu kasy i rachunkowości funduszków dyspozycyjnych ¹⁾ i inwentarza ruchomości, stanowiących własność skarbu państwa ²⁾.

TOAST NA CZĘŚĆ PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ
GABRIELA NARUTOWICZA

(14 grudnia 1922 r.)

Po podpisaniu protokołu o przejęciu władzy przez Prezydenta Narutowicza i odebraniu przez niego defilady oddziałów wojskowych na dziedzińcu belwederskim, Piłsudski zaprosił Prezydenta Narutowicza na śniadanie, podczas którego wygłosił niżej przytoczony toast na cześć nowego Prezydenta.

Przemówienie to podajemy według «Monitora Polskiego» z 15 grudnia 1922 r.

Panie Prezydencie Rzeczypospolitej!

Czuję się niezwykle szczęśliwym, że pierwszy w Polsce mam wysoki zaszczyt podejmowania w moim jeszcze domu i w otoczeniu mojej rodziny pierwszego obywatela Rzeczypospolitej Polskiej.

Panie Prezydencie, jako jedyny oficer polski służby czynnej, który dotąd nigdy przed nikim nie stawał na bacność, staję oto na bacność przed Polską, którą Ty reprezentujesz, wznosząc toast: Pierwszy Prezydent Rzeczypospolitej niech żyje!

---

¹⁾ Mowa nie o funduszach dyspozycyjnych, przewidzianych w budżecie państwowym, gdyż takich funduszków Naczelnik Państwa nie posiadał, a o dobrowolnych ofiarach, które składało wtedy społeczeństwo i którymi dysponować mógł Piłsudski zgodnie z wolą ofiarodawców na takie cele, jakie uznał za stosowne.

²⁾ Żądanie dodatkowego protokołu było ze strony Piłsudskiego demonstracją przeciw kalumniom rozsiewanym przeciw niemu przez jego politycznych przeciwników.